

Bilag 3.

I Frankrig ophævedes Religionsundervisning i Folkeskolen ved Lov af 28. Marts 1882; i Motiverne til Loven hedder det, at Skolens Verdsliggørelse er en naturlig Følge af Skolepligten, da mange Børn ellers tvinges ind i Tanker, der ikke anerkendes af Forældrene. Religionsundervisningen maa bortvises fra Skolen saavel af Hensyn til den Respekt, man maa nære over for enhver Familiefaders filosofiske eller religiøse Livsopfattelse, som af Hensyn til Respekten for Læreren, hvis Ret til at opnaa en Livsstilling maa være uafhængig af, hvilken Livsopfattelse han kan give sin Tilslutning. Af Hensyn til Samvittighedsfriheden skal da Skolens Neutralitet være absolut; det er Læreren forbudt at give Undervisningen Præg af en bestemt konfessionel Opfattelse, eller at hentyde til den religiøse Undervisning, som Børnene nyde i Hjemmene eller i Kirken. Før at give Hjemmene Lejlighed til at skaffe Børnene Vejledning i dette Fag bestemmer Loven, at Børnene skulle have en ugentlig Fridag, og hvis der paa denne undervises t. Eks. i Gymnastik, da skal det være paa en saadan Tid af Dagen, at det ikke kolliderer med Undervisningen i Kirke eller Hjem. Endvidere skulle Børnene Ugen før deres første Altergang have fri i de nødvendige Timer. Det er altsaa ikke Hensigten at hindre Religionsundervisningen, men blot at fjerne den fra den Skole, der skal staa aaben for alle. Undervisningen maa ikke gives i selve Skolelokalerne, men derimod nok i Skolebygningen. — I *Bayern* gives Undervisning i Skolen, men af Præsten; dog gennemgaar Læreren Bibelhistorien. — I *Hamborg* skulle de øverste Skolemyndigheder vaage over, at Konfirmationsforberedelsen ikke griber forstyrrende ind i Skoleundervisningen (¹¹/₁₁ 73 Art. 33). — I *Hessen* ere Børnene ikke forpligtede til at følge Skolens Religionsundervisning, men Forældrene ere forpligtede til at skaffe dem en saadan (¹⁶/₆ 74, § 19). — I *England* har man ønsket at gøre alle Skoler, saavel de private som de offentlige, tilgængelige for alle Børn uden at tage konfessionelt Hensyn; Skoletidens Begyndelse eller Afslutning skal da være det Tidspunkt, hvor de religiøse Øvelser eller Religionsundervisning drives, men Forældrene kan fritage Børnene for paa disse Tidspunkter at være i Skolen. Skolens tilsynshavende har ingen Ret til at kontrollere Religionsundervisningen eller til at eksaminere i Religion (Education act. 1870, Art. 7). I de offentlige Skoler maa man dog ikke undervise efter nogen Katekisme eller efter nogen Bog, der er formuleret efter en enkelt Kirkeafdelings Tarv (ib. Art. 14); man lader Børnene lære Bibelen og giver en almenmenneskelig Forklaring af de religiøse og moralske Grundspørgsmaal. De to her citerede Artikler skal være opslaaede paa Klasseværelsernes Vægge.

I *Skotland* underviser man i dette Fag i Skolerne, men Forældrene have fuld Frihed til at undlade at lade Børnene møde ved denne Undervisning (Lov af 1872). — I *Irland*. I Nationalskolerne (the national schools), de eneste, der ere statsunderstøttede, underviser Lærerne ikke i Religion, og intet for en enkelt Konfession særskilt Symbol maa findes i Klasseværelset; derimod kan Forældrene sende gejstlige eller Lægmand til Skolen paa bestemte Tider for at undervise Børnene.

I *Østerrig* har de forskellige Trossamfund Ret til at ordne Religionsundervisningen i Folkeskolen, men Religionslæreren skal rette sig efter Skoleloven og efter de af Skoleautoriteterne udstedte Bestemmelser (¹⁴/₅ 1869, jfr. ²⁰/₆ 1872). — I *Ungarn* skal Undervisningen gives uden for Klassens regelmæssige Skoletimer, og den bør være offentlig. Timerne bør tillige ligge saaledes, at Børn af anderledes troende ikke generes i deres Skolegang (⁵/₁₂ 68). — I *Belgien* har Loven af ¹/₇ 1879 erstattet Religionsundervisning med Undervisning i Moral; hin overgives til Familiernes Omsorg,